

Там в долині, при битій дорозі,
Сумовитими двома рядами,
За ровами, помежи плотами
Мерзнуть хлопські хати на морозі...

А у кожній сидить на порозі
Сірий смуток з худими руками
І безмежно сумними очами
Доокола глядить у тривозі

І говорить: «Пшениці останки
Вже змололи в млині нині рано,
Син найстарший поїхав до бранки

І не верне. Отець в кóрчмі п'яно
Світ цілій з корінням проклинає,
В хаті мати самотня конає».

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Село»](#);